

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Seuero ep[iscop]o. Cap[itulum]. lxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse februario occurribus

Fo. liij.

Quas scripsit apud Smyrnam dum romam invi-
cru duceretur. Inde discedens scriptis ad p̄phī
adelphenos aliam: t̄ vitimam ad smyrne neos: et
precipue ad pollicarpum smyrne cōpm: vbi de re
surrectione domini elegans peribet testimo-
nium. hec h̄eronymus de viris illustribus.

De sancto Seuero epo.

Lap. lxxv.

Euerus

episcop⁹ rauē
ne ciuitate.
decimuster
t̄a sc̄o apol
linare claruit
qui ex eadem ciuitate obse-
re natus pauperē vita labore
manū deducēs cūxore vin-
centia t̄ filia innocētia lanifi-
cū opere sumptus quotidianos carpebat. Lū
autem ex consuetudine omnes episcopi rauen-
nates per columbam celestem ad sacerdotium
eligerent: t̄ iam. xiiij. post sanctum apollinarem
eo modo electi fuissent: t̄ ad tantū miraculum
multi confluenter: contigit rauennatē ecclē-
siā pastore proprio viduari. Et cum multis epi-
scoporum finitimi cōuenirent ad orationē nō
ad electionē faciēdam: multitudoq; populi: ut
dictum est: ad hoc cōcurrisset: seuerus vxori li-
centiam petiit ad ecclēsiā eundi: t̄ colubē mira-
culū spectrandi: vporo ip̄m redarguens: respō-
debar q; talis visio ad eum non pertinebar: sed
potius ad laborem sederet t̄ ocio non vacaret.
Sive em̄ iret: sive non iret: sp̄m ep̄m non elige-
rent. Cum autem seuerus impotuisse infiraret:
vincentia quasi ironice eidem ut iret prophēta
uit: q; qua hora illuc perueniret: ep̄s fieret. Ue-
nitens ergo seuerus ad ecclēsiā t̄ sordidis indu-
tus inter ceteros apparere nō audēs: post val-
uas ecclēsiā latitabat: t̄ colubē adiutū cū cete-
ris expectabat. Que ōzone ep̄oz cōplera p̄ se-
nestra solita ingrediēs: t̄ ecclēsiā circuuiuans
super caput seueri latitatis resedit. Qui dum
territus eam a se repelleret: t̄ illa iterum dudū
per aera volitasset: iterum ad seuerum rediit t̄
in eius vertice resedis ac requieuit. Quis statim
ab ep̄scopis t̄ populo electus quis renitēs in
cathedra colloccatur t̄ ep̄scopus consecratur.
Et dum esset idiota t̄ litterarū ignarus: diuina
inspiratiōe exēplo apostoloz̄ sacris litteris re-
pente imbutus: nō solum diuina mysteria p̄
tūtis officia exercebat: sed etiam predictor
factus: populum suum salutifero sermone do-
cebat. Adeo ut cunctis in miraculum proderet
q; lanifex t̄ idiora: t̄ subita mutatione doctor
eximus fact⁹ esset. Quivite sue sanctitate mul-
tis exemplo proficiebat: t̄ plurimis miraculis
coruscabat. Hic per spiritum raptus dū mis-
sam celebraret: exequi⁹ sancti gemintani ep̄s-
copi mutineñ interfuit: eiustq; corp⁹ more p̄o-

tificum tumulauit: t̄ rediēs ad corpus missam
compleuit: ut dictum est plenius superlus in le-
genda sancti Gemintiani. iiii. kalen. februarij.

Hic etiam sanctum heracleanum pisaurien-
episcopum emeruit: t̄ ad pontificatum ipsius
vrbis promovit: vñorem quoq; eius vincentia
defunctoram in proprie tumulo sepeliuit. Post ali-
quod t̄hs: dū filia ei⁹ innocētia virgo diem im-
plesset extremū: t̄ eiusdē seuerus eae quas ce-
lebrasset: corpus q; filie luxta matrē ponere des-
creuissit: aperto sepulchro apparuit loc⁹ in t̄
tum exiguis q; corpus filie ibidem nullaten⁹
poterat collocari. Tunc ep̄s ad locū accessit t̄
vxori ut locum daret filie mādauit. Et cōtinuo
corpus vincentie qđ erat supinū in lat⁹ secessit t̄
innocētia filie locū dimisit. Que ibidē cunctis
stupētibus luxta matrē disposita est. Lū autē
seuerus iam senio confectus obitū suum sibi a
dño revelatū p̄sciuissit populu ad ecclēsiā cō-
voauit: t̄ diuinis mysteriis celebratis glorio-
so sermone plebē suā in dño cōfōrtauit. Et de-
inde sibi sepulchru contulit t̄ filie aperiti fe-
cit. Ac inter ipsa duo corpora se medius ponēs
cunctisq; vale faciens inter verba orationis in
ep̄o felleciter obdormiuit kalen. februarij: vbi
clauso mausoleo sepult⁹ facit: miraculis t̄ vir-
tutibus pollens: ecclēsia processu temporis ei⁹
nomini dedicata.

De sancto Seuero presbytero t̄
martyre.

Lap. lxxvi.

Suennē orsus t̄ muritus ab infantia de-
sum timēs miraculis clarere cepit. In-
ter que eurytū. ciiij. annoz decrepiti⁹ senio vi-
su priuarum illuminauit: veniēs aut ad vrbē ro-
mam adhuc iuuenis in valle interocrina ecclē-
siā in honore dei genitricis edificauit. In qua
t̄ presbyter ordinat⁹ deo multis annis devote
seruuit t̄ pauperib⁹ sedule ministravit. Lū
aut quidā parcerfamilias in extremis laborōs
eum ad se vocari fecisset: ut sibi confiteretur: t̄
ille in putanda nūcua laboraret: minicisq; ut se
antecedenter respondisset: veniens ad egrotū rep-
perit iam eū esse defunctum. Quod ille cernēs
contremuit magnisq; vocibus se interfectorēm
illius clamare cepit. Lūq; vñemētissime luxta
corpus deficeret: t̄ in terra caput cōtunderet: re-
pente qui defunctus fuerat animā recepit. Et
admirantisbus cunctis vbi fuerit: vel quomodo
reuiixerit interrogatur. Qui respondit: Q; a ter-
ris hominib⁹ flammis naribus t̄ oē vomen-
tibus per loca obscura ducebatur: s; a pulcher-
rimis iuuenibus eisdem terris occurrentibus
crepus est: qui differunt q; oportebat eum ad
corpus reduci: qui cum dominus seueri lachry-
mis condonasset. Enī sanctus presbyter peni-
tentiam salutarem imposuit: t̄ ipsa peracta vir-